

ת"פ 52965/12 - מדינת ישראל נגד אברהם דנינו

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 52965-12-17 מדינת ישראל נ' דנינו
תיק חיצוני: 184359/15

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים אברהם דנינו

החלטה

1. בפני טענה מקדמית לפיה נפל פגм או פסול בכתב האישום שהוגש על ידי המאשימה בעניינו של הנאשם.

2. בכתב האישום נטען כי במועדים הרלוונטיים לאישום שלහן, החזיק הנאשם במחשב נייח מסוג ובו שני דיסקים קשיים (להלן: "המחשב").

ביום 16/1/16 החזיק הנאשם במחשבו מאות קבצים של תכנים פורנוגרפיים כאשר ביניהם גם עשרות סרטוני פ朵פיליה, הכוללים פעילות מינית בה מעורבים קטינים בגילאים שונים (להלן: "תכנים פ朵פיים"). הנאשם צפה בתכנים הפודפיים באמצעות המחשב.

עובר ליום 16/1/16 ועד לתפיסת המחשב, החזיק הנאשם את התכנים הפרופילים לאור תהופה שאינה ידועהلامאישה. הנאשם, במעשייו כמתואר לעיל, צרך והחזיק ברשותו פרסומי תועבה רבים נוספים בהם דמויות של קטינים שלא באקראי או בתום לב.

3. לאור האמור לעיל הואשם הנאשם בביצוע עבירות החזקת וצריכת פרסומי תועבה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

4. **טענת ב"כ הנאשם :**

עמוד 1

בדיון ההקראה אשר התקיים ביום 30/5/18 טען ב"כ הנאשם כי כתב האישום כולל חלק העובדתי הגדרות וביטויים שלא נמצאים בחוק העונשין, קרי המונח הלא משפט "סרטוני פדופיליה", "תכנים פדופילים", "התובעת מוסיפה הגדרה שלטומה מדויבר בתכנים פדופילים. למושג זה אין הגדרה בחוק העונשין או בחוק אחר.

.5 **תגובת המאשימה :**

ביום 18/6/18 הוגש תגובת המאשימה בכתב במסגרת עטרה לדחית הטענה המקדמית.

בתגובהה מסרה ב"כ המאשימה כי כתב האישום נוסח בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 2.22 והפניה לסעיף 15 להנchiaה וכן סעיף 3.1 להנחיית פרקליט המדינה באשר לסעיף האחרון (להלן: "סעיף הסל").

דין והכרעה :

.6 סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982 מעוגן הטענה המקדמית בדבר פגם או פסול בכתב האישום :

"149. לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטען טענות מקדימות, ובהן -
(3) פגם או פסול בכתב האישום"

לשון סעיף 214(ב3) לחוק העונשין (נוסח חדש), תשל"ז - 1977 קובע :

"214 . (ב3) **המחזיק ברשותו פרסום תועבה ובו דמותו של קטין או הצורך פרסום כאמור אף בלי להחזיק בו, דינו - מאסר שנה; לעניין סעיף קטן זה, "מחזיק" או "צורך" - למעט המחזק או הצורך באקראי ובתום לב.**"

לציין כי חוק העונשין אינו מגדר בסעיף 34 או בכלל סעיף אחר את המונח: "פרסום תועבה" או "חומר תועבה". כמו כן לא מצאתי בחוק העונשין או בחוק אחר הגדרתו של המונח "פדופיל" או "פדופילה". עם זאת ניכר מעין בפסקיקה הנוהגת כי מעשים דומים המיויחסים לנאים בכתב האישום שבפני הוכרו בפסקיקה ככאלו הנופלים לגדר המונח "פרסום תועבה" בסעיף 241(ב3) לחוק העונשין (ר' לשם המחשה האמור בرع"פ 2882/17 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (15/6/17).

ב"כ הנאשם טען כי המילים "חומר תועבה" או "פרסום תועבה" אינם נמנים על החלק העובדתי בכתב האישום ומайдן ייסא מונחים כגון "תכנים פדופילים" אשר אינם נמנים על הוראת החוקן מצוינים בחלק העובדתי של כתב האישום אך מעין בעובדות כתב האישום עולה כי בסעיף הסל רשום במפורש על ידי המאשימה כי במשווי המתוארים לעיל בכתב האישום ("החזקת תכנים פדופילים") החזיק הנאשם ברשותו פרסומי תועבה. בכר יצר כתב האישום את הקישור הנדרש שבין החזקתם הנטענת של סרטונים "педофилии" הכוללים פעילות מינית בה מעורבים קטינים בגילאים שונים ובין המונח

"חומר תועבה" ו"פרסום תועבה".

לאור האמור לעיל מצאתי כי השימוש במונח "פדוֹפִילִיה" בכתב האישום אינו עונה אמן על הגדתו המפורשת של הרכב העובדתי בהוראת החקוקן אך טענת ב"כ הנאשם לדינה להידחות הן בשל כך כי חומרים "פדוֹפִילִים" מוכרים בפסקה כחומיי תועבה ויתרها מכך, צוין במשפט בכתב האישום כי תכנים "פדוֹפִילִים" אלו הינם לטענת המאשימה חומיי תועבה והחזקתם הינה החזקת פרסום תועבה כאמור בהגדרת סעיף החקוקן.

למעלה מן הצורך אצין כי כתב האישום נוסח בהתאם להנחיות פרקליט המדינה 2.22 אשר צורפה כנספח לתגבות המאשימה ולא מצאתי חוסר סבירות בהנחה שכל שבאה לידי ביטוי בכללים לניסוחו של כתב האישום בעבריה המינוחסת לנאשם בכתב האישום שבפני.

לאור האמור לעיל הטענה המקדמית בגין גם או פסול בכתב האישום נדחתת.

המציאות תעביר ההחלטה לצדים בדחיפות.

ההחלטה הופצה לצדים טרם כניסה השבת.

ניתנה היום, ב' تمוז תשע"ח, 15 יוני 2018, בהעדר הצדדים.